

CASPAR MUNNIX: DE BEJAARDE BRUIDEGOM IN DE MAASTRICHTSE HAVENSTRAAT

Stefan Vrancken

We begeven ons denkbeeldig naar de Havenstraat in het centrum van Maastricht.

Havenstraat

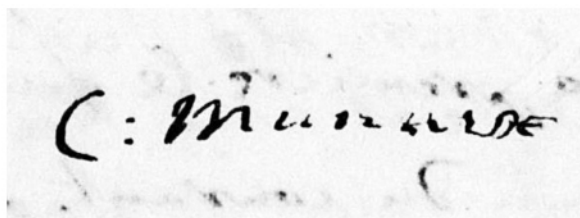
Het was in die straat dat de Houthemse rentenier Caspar Munnix zich ergens tussen 1814 en 1816 vestigde. Het feit dat hij rentenier was geeft aan dat hij niet geheel onbemiddeld moet zijn geweest: hij kon leven van de opbrengsten van zijn vermogen. Caspar vestigde zich niet alleen in die straat. Hij had een gezin, een zeer bijzonder gezin. Wat was er zo bijzonder aan dit gezin? Caspar Munnix had een extreem jonge echtgenote in de persoon van Anna Elisabeth Stassen. Beiden waren in Houthem ter wereld gekomen: Caspar in 1742, Anna Elisabeth in 1786. Dit betekende dat Caspar maar liefst 44 jaar (!) ouder was dan zijn bruidje. Het moet dan ook een bijzondere gelegenheid zijn geweest toen Caspar en Anna Elisabeth op 4 december 1813 voor de ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de gemeente Houthem stonden om elkaar in de echt te laten verbinden: een 71-jarige bruidegom en een 27-jarige bruid. Temeer omdat Anna Elisabeth op dat moment al hoogzwanger was: drie maanden na de huwelijksvoltrekking zou zij in Maastricht bevallen van een dochter: Maria Anna Hubertina Munnix. Volgens de Maastrichtse geboorteakte woonde het echtpaar Munnix-Stassen toen nog in Houthem, maar verbleven zij tijdelijk in de Boschstraat. Zal het vanwege de 'schande' zijn geweest dat Anna Elisabeth Stassen buiten Houthem het leven schonk aan haar dochter? De kinderen van Caspar

Munnix uit zijn eerste huwelijk (zijn echtgenote Joanna Catharina van der Schueren, met wie hij in 1771 was gehuwd, was in 1807 overleden in Houthem) zullen ongetwijfeld niet gelukkig zijn geweest met dit huwelijk van hun bejaarde vader en de zwangerschap van hun stiefmoeder. Ook in het dorp Houthem zullen zij een opmerkelijk koppel hebben gevormd. Was Anna Elisabeth Stassen wellicht de dienstmeid geweest van Caspar Munnix, en was op die manier de 'affaire' begonnen?

De 'tijdelijke' woonplaats Maastricht werd uiteindelijk definitief: in 1816 werd reeds het tweede kind geboren, in de Havenstraat. Dit kind kreeg de namen Maria Josepha. In 1818 werd vervolgens een levenloos meisje geboren, ongetwijfeld een zware slag voor de ouders. In 1820 sloeg het noodlot toe in het gezin Munnix-Stassen: Caspar Munnix kwam te overlijden op 22 februari van dat jaar, 77 jaar oud. Voor zijn weduwe Anna Elisabeth Stassen moet dat een complete ramp zijn geweest, temeer omdat zij op dat moment wederom zwanger was van haar bejaarde echtgenoot: vijf maanden later, op 27 juni 1820, beviel zij van een dochter, die eveneens levenloos ter wereld kwam. Het moet een zware bevalling zijn geweest, want een dag later, op 28 juni, sloot Anna Elisabeth Stassen voor eeuwig haar ogen in het kraambed, twee weken voor haar 34ste verjaardag.

Weeskinderen

Hoe liep het verder af met de twee jonge weeskinderen van Caspar en Anna Elisabeth, op dat moment 6 jaar en 4 jaar oud? Het oudste kind, Maria Anna Hubertina Munnix, overleed op ruim 10-jarige leeftijd in 1824. Zij was toen woonachtig in de Rechtstraat in Wyck. Het is vooralsnog onbekend bij wie zij woonde. De aangifte van haar overlijden werd gedaan door haar buurman, de 47-jarige koster van Wyck, Hendrik Stijns. Of haar zusje Maria Josepha toen ook in de Rechtstraat woonde is niet bekend, zij is in ieder geval uiteindelijk opgenomen in het gezin van haar 44 jaar oudere halfzus Maria Helena Munnix, echtgenote van Gerard Willems, woonachtig in Houthem. Daar overleed zij ook in 1839, 22 jaar oud. En daarmee kwam dus in 1839 een einde aan de laatste tastbare herinnering aan het bijzondere huwelijk tussen Caspar Munnix en Anna Elisabeth Stassen.

A close-up photograph of a handwritten signature in black ink on a light-colored, slightly textured paper. The signature is written in a cursive, somewhat stylized script. It begins with a large, open parenthesis-like shape on the left, followed by a colon, and then the name 'Munnix' in a fluid, connected hand. The final part of the signature is less legible but appears to end with a flourish or a similar character. The background shows some faint, illegible markings and the texture of the paper.

Handtekening van Caspar Munnix onder zijn huwelijksakte in 1813

Maastrichtse nazaten

Twee kinderen van Caspar Munnix uit zijn eerste huwelijk met genoemde Joanna Catharina van der Schueren zouden overigens zorgen voor een Maastrichts nageslacht. De eerder genoemde dochter Maria Helena Munnix (Houthem 1772 - Houthem 1860), echtgenote van Gerard Willems, zou via haar dochter Maria Catharina Willems (gehuwd met de koopman in graan Jan Pieter Cremers uit Nuth) de grootmoeder worden van Jan Laurens Cremers (Nuth 1832 - Maastricht 1905). Van deze Jan Laurens Cremers (kleinzoon van Maria Helena Munnix), gehuwd met Maria Hubertina Catharina van den Boorn, stamt via zijn zoon Johannes Ludovicus Cremers (Maastricht 1878 - Maastricht 1948) onder meer af Stefan Vrancken, auteur van dit artikel. Ook Armand Cremers, oud-gemeenteraadslid en wethouder van Maastricht, oud-burgemeester van Beek, en oud-waarnemend burgemeester van Meerssen, is een afstammeling, namelijk via een andere zoon van genoemde Jan Laurens Cremers (kleinzoon van Maria Helena Munnix): Philippus Jacobus Cremers (Maastricht 1863 - Maastricht 1909).

Een andere dochter van Caspar Munnix, onze bejaarde bruidegom, was Maria Catharina Munnix (Houthem 1773 - Maastricht 1869). Zij huwde in 1798 te Maastricht met de kuiper Pieter Koumans en zou via haar dochter Joanna Catharina Koumans (geboren te Maastricht in 1799, en dus een kleindochter van Caspar Munnix), gehuwd met de boekbinder Lambertus Josephus Kerpen, een voormoeder worden van de bekende Maastrichtse boekbindersfamilie Kerpen. Genoemde Armand Cremers, nakomeling van Maria Helena Munnix, is via zijn moeder overigens ook een nakomeling van haar zuster Maria Catharina Munnix, zodat hij twee maal afstamt van Caspar Munnix.

